

عنوان مقاله:

اهداف سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در دوره ریاست جمهوری دکتر روحانی در دولت یازدهم

محل انتشار:

مجله پژوهش‌های سیاسی و بین‌المللی، دوره 9، شماره 34 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

خلاصه مقاله:

اهداف سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در دوره ریاست جمهوری دکتر روحانی در دولت یازدهم حامد محقق نیا [۱] - جعفر رضاخانی [۲] - محمدرضا داوطلب وظیفه [۳] - رحیم رضوانپور [۴] تاریخ دریافت: ۱۳/۵/۱۳۹۶ - تاریخ پذیرش: ۷/۳/۱۳۹۶ چکیده: تا قبل از انقلاب اسلامی ایران، ایران رویکرد امنیتی خود در منطقه را در ائتلاف با غرب و به ویژه ایالات متحده آمریکا تعریف کرده بود و به همراه عربستان سعودی، در چارچوب استراتژی امنیتی دوستونی مورد حمایت غرب نقش آفرینی می‌کرد [۵]. ایران پس از انقلاب و استقرار جمهوری اسلامی ایران در جهت اتخاذ سیاست امنیتی مستقل حرکت کرد و سعی کرد تا خود را خارج از استراتژی‌ها و رویکردهای بلوک شرق و غرب تعریف کند. در این راستا همکاری و مشارکت با حکومت‌های منطقه خاورمیانه در جهت شکل دهی به ترتیبات امنیتی منطقه‌ای در الویت قرار گرفت. سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران نیز مانند سایر کشورها تحت تاثیر عوامل و متغیرهایی در سه سطح داخلی، خارجی و فردی قرار دارد. سیاست خارجی ایران، مانند هر پدیده و فرآیند سیاسی دیگر در خلاء شکل نمی‌گیرد، بلکه معلول بستر، بافت و شرایط اجتماعی، فرهنگی، جغرافیایی و اقتصادی خاص این کشور می‌باشد. در این نوشتار سعی می‌شود به این سؤال که آیا اهداف مورد نظر در سیاست خارجی دولت یازدهم، جمهوری اسلامی ایران را به عنوان کشوری توسعه‌گرا و قدرتمند در خاورمیانه مطرح می‌کند؟ پاسخ داده شود. فرضیه این مقاله نیز "نفوذ گفتمان در دولت یازدهم" را مولفه اصلی توسعه و پیشرفت جمهوری اسلامی ایران را به عنوان قدرت برتر منطقه‌ای می‌شناسد. واژگان کلیدی: سیاست خارجی، اهداف، ریاست جمهوری روحانی، تعامل، دولت توسعه‌گرا، احترام متقابل، منطقه‌گرایی [۱] - عضو هیئت علمی، گروه علوم سیاسی، واحد اهواز، خوزستان، ایران [۲] - دانشجوی دکتری، روابط بین‌الملل، واحد بین‌الملل خرمشهر خلیج فارس، خوزستان، ایران [۳] - دانشجوی دکتری، روابط بین‌الملل، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران [۴] - دانشجوی دکتری، روابط بین‌الملل، واحد اهواز، خوزستان، ایران

کلمات کلیدی:

پهلوی، امام خمینی (ره)، اسلام سیاسی، هویت سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888206>

